

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 939/2563

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 445, ป.อ. มาตรา 291, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56

ย่อ / หลักกฎหมาย

ค่าขาดแรงงานในครัวเรือน ตาม ป.พ.พ. มาตรา 445 เป็นกรณีผู้ทำละเมิดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกในครัวเรือนหรืออุตสาหกรรมของบุคคลภายนอก โจทก์รวมทั้งสองเป็นบิดามารดาผู้ตายซึ่งเป็นผู้เยาว์อยู่ภายใต้ปกครองของโจทก์รวมทั้งสองตามมาตรา 1566 ซึ่งตามมาตรา 1567 กำหนดให้บิดามารดาผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิมอบหมายให้บุตรผู้เยาว์ทำการงานในครัวเรือนตามสมควรแก่ความสามารถและฐานะานุรูป เมื่อโจทก์รวมทั้งสองมอบหมายให้ผู้ตายช่วยดูแลกิจการหอพักและกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรในเวลาเลิกเรียนและวันหยุด แต่ผู้ตายถูกจำเลยทำละเมิดจนถึงแก่ความตาย ย่อมทำให้โจทก์รวมทั้งสองต้องขาดแรงงาน จำเลยจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าขาดแรงงานในครัวเรือนให้แก่โจทก์รวมทั้งสอง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43, 157 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นาย ว. โจทก์ร่วมที่ 1 และนาง ส. โจทก์ร่วมที่ 2 บิดามารดาของนายชริวิทย์ผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพ 22,100 บาท ค่าใช้จ่ายในการจัดงานศพ 196,560 บาท ค่ารักษาพยาบาลก่อนเสียชีวิต 30,000 บาท ค่าขาดไร้อุปการะโจทก์ร่วมที่ 1 จำนวน 1,320,000 บาท โจทก์ที่ 2 จำนวน 1,080,000 บาท ค่าขาดแรงงานโจทก์ร่วมที่ 1 จำนวน 600,000 บาท โจทก์ร่วมที่ 2 จำนวน 600,000 บาท รวมเป็นเงิน 3,848,600 บาท จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43 (4) (ที่ถูก มาตรา 157) การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา (ที่ถูก มาตรา 291) อันเป็นบทหนักที่สุด (ที่ถูก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90) จำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนประกอบกับจำเลยได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้บางส่วน เห็นสมควรให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดี และทำมาหากินมาใช้หนี้โจทก์รวมทั้งสอง โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี และให้คุมความประพฤติจำเลยมีกำหนด 2 ปี ให้จำเลยไปรายงานตัวกับพนักงานคุมประพฤติทุก 4 เดือน และให้ทำงานบริการสังคมตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควร มีกำหนด 12 ชั่วโมง กับให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์รวมทั้งสองเป็นเงิน 2,017,660 บาท โจทก์รวมทั้งสองและจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นแก่การจัดงานศพ 218,660 บาท และค่าขาดไร้อุปการะแก่โจทก์รวมทั้งสองคนละ 360,000 บาท โดยให้หักเงินที่บริษัทประกันภัยจ่ายให้โจทก์รวมทั้งสอง 300,000

บาท ออกก่อนด้วย พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินหลังจากหักชำระแล้วนับแต่วัน
ละเมิดคือวันที่ 25 ตุลาคม 2558 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าขออื่นของโจทก์รวมทั้งสอง
นอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแพ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ ให้จำเลยกระทำการกิจกรรม
บริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่แก้ไขใหม่) นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้น โจทก์รวมทั้งสองฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่
ต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์รวมทั้งสองได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า โจทก์รวมทั้งสองขอค่าขาดไร้อุปการะ
เพิ่มเติม และค่าขาดแรงงานในครัวเรือน ได้หรือไม่ สำหรับค่าขาดไร้อุปการะที่ศาลอุทธรณ์
กำหนดให้จำเลยต้องรับผิดชอบต่อโจทก์รวมทั้งสองเป็นเวลา 10 ปี และให้รับผิดชอบต่อโจทก์รวมทั้งสอง
คนละเดือนละ 3,000 บาท รวมเป็นค่าเสียหายที่จำเลยต้องรับผิดชอบต่อโจทก์รวมทั้งสองคนละ
360,000 บาท นั้น เมื่อพิจารณาจากฐานะของโจทก์รวมทั้งสอง และขณะเกิดเหตุ โจทก์รวมทั้ง 1
อายุ 47 ปี โจทก์รวมทั้ง 2 อายุ 51 ปี มีอาชีพมีหลักฐานมั่นคง ประกอบกับขณะผู้ตายถึงแก่
ความตายกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่เข้ามหาวิทยาลัย ยังมีได้ประกอบอาชีพ หากมีชีวิต
อยู่ยังต้องศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยและหลังจบการศึกษาแล้ว ยังต้องหางานทำและหาก
มีครอบครัวยังมีภาระต้องดูแลตัวเองและครอบครัวอีก เห็นว่า ที่ศาลอุทธรณ์กำหนดให้จำเลยต้อง
รับผิดชอบต่อโจทก์ทั้งสองฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่
939/2563 พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์นาย ว. กับพวกโจทก์ร่วมนางสาว อ. จำเลย
ป.พ.พ. ม. 445, ม. 1566, ม. 1567 ค่าขาดแรงงานในครัวเรือน ตาม ป.พ.พ. มาตรา 445 เป็นกรณี
ผู้ทำละเมิดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกในครัวเรือนหรืออุตสาหกรรมของ
บุคคลภายนอก โจทก์รวมทั้งสองเป็นบิดามารดาผู้ตายซึ่งเป็นผู้เยาว์อยู่ภายใต้ปกครองของโจทก์
รวมทั้งสองตามมาตรา 1566 ซึ่งตามมาตรา 1567 กำหนดให้บิดามารดาผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิ
มอบหมายให้บุตรผู้เยาว์ทำงานในครัวเรือนตามสมควรแก่ความสามารถและฐานะานุรูป เมื่อ
โจทก์รวมทั้งสองมอบหมายให้ผู้ตายช่วยดูแลกิจการหอพักและกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรในเวลา
เลิกเรียนและวันหยุด แต่ผู้ตายถูกจำเลยทำละเมิดจนถึงแก่ความตาย ย่อมทำให้โจทก์รวมทั้งสอง
ต้องขาดแรงงาน จำเลยจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าขาดแรงงานในครัวเรือนให้แก่
โจทก์รวมทั้งสอง โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291
พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43, 157 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่าง
พิจารณา นาย ว. โจทก์รวมทั้ง 1 และนาง ส. โจทก์รวมทั้ง 2 บิดามารดาของนายชिरวิทย์ผู้ตายยื่น
คำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน
เป็นค่าปลงศพ 22,100 บาท ค่าใช้จ่ายในการจัดงานศพ 196,560 บาท ค่ารักษาพยาบาลก่อน
เสียชีวิต 30,000 บาท ค่าขาดไร้อุปการะโจทก์รวมทั้ง 1 จำนวน 1,320,000 บาท โจทก์ที่ 2 จำนวน
1,080,000 บาท ค่าขาดแรงงานโจทก์รวมทั้ง 1 จำนวน 600,000 บาท โจทก์รวมทั้ง 2 จำนวน
600,000 บาท รวมเป็นเงิน 3,848,600 บาท จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง
ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติ
จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43 (4) (ที่ถูก มาตรา 157) การกระทำของจำเลยเป็นกรรม
เดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา (ที่ถูก มาตรา 291) อันเป็นบท
หนักที่สุด (ที่ถูก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90) จำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพมี
เหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี ไม่ปรากฏ

ว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนประกอบกับจำเลยได้خذใช้ค่าสินไหมทดแทนให้บางส่วน เห็นสมควรให้ออกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดี และทำมาหากินมาใช้หนี้โจทก์ทั้งสอง โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี และให้คุมความประพฤติจำเลยมีกำหนด 2 ปี ให้จำเลยไปรายงานตัวกับพนักงานคุมประพฤติทุก 4 เดือน และให้ทำงานบริการสังคมตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรมีกำหนด 12 ชั่วโมง กับให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ทั้งสองเป็นเงิน 2,017,660 บาท โจทก์ทั้งสองและจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นแก่การจัดงานศพ 218,660 บาท และค่าขาดไร้อุปการะแก่โจทก์ทั้งสองคนละ 360,000 บาท โดยให้หักเงินที่บริษัทประกันภัยจ่ายให้โจทก์ทั้งสอง 300,000 บาท ออกก่อนด้วย พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินหลังจากหักชำระแล้วนับแต่วันละเมิดคือวันที่ 25 ตุลาคม 2558 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ คำขออื่นของโจทก์ทั้งสองนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแพ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ ให้จำเลยกระทำการบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่แก้ไขใหม่) นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ทั้งสองฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ทั้งสองได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า โจทก์ทั้งสองขอค่าขาดไร้อุปการะเพิ่มเติม และค่าขาดแรงงานในครัวเรือน ได้หรือไม่ สำหรับค่าขาดไร้อุปการะที่ศาลอุทธรณ์กำหนดให้จำเลยต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ทั้งสองเป็นเวลา 10 ปี และให้รับผิดชอบต่อโจทก์ทั้งสองคนละเดือนละ 3,000 บาท รวมเป็นค่าเสียหายที่จำเลยต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ทั้งสองคนละ 360,000 บาท นั้น เมื่อพิจารณาจากฐานะของโจทก์ทั้งสอง และขณะเกิดเหตุ โจทก์ร่วมที่ 1 อายุ 47 ปี โจทก์ร่วมที่ 2 อายุ 51 ปี มีอาชีพมีหลักฐานมั่นคง ประกอบกับขณะผู้ตายถึงแก่ความตายกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่เข้ามหาวิทยาลัย ยังมีได้ประกอบอาชีพ หากมีชีวิตอยู่ยังต้องศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยและหลังจบการศึกษาแล้ว ยังต้องหางานทำและหากมีครอบครัวยังมีภาระต้องดูแลตัวเองและครอบครัวอีก เห็นว่า ที่ศาลอุทธรณ์กำหนดให้จำเลยต้องรับผิดชอบโจ(น้ำเพชร ปานะถึก-ธนาพนธ์ ขวรงค์-วันชัย ศศิโรจน์)ศาลจังหวัดพระโขนง - นายนครินทร์ พรสีภาคศาลอุทธรณ์ - นายรัตน กองแก้วแหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา แผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาอ.949/2562หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น เหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43, 157 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นาย ว. โจทก์ร่วมที่ 1 และนาง ส. โจทก์ร่วมที่ 2 บิดามารดาของนายชวิทย์ผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพ 22,100 บาท ค่าใช้จ่ายในการจัดงานศพ 196,560 บาท ค่ารักษาพยาบาลก่อนเสียชีวิต 30,000 บาท ค่าขาดไร้อุปการะโจทก์ร่วมที่ 1 จำนวน 1,320,000 บาท โจทก์ที่ 2 จำนวน 1,080,000 บาท ค่าขาดแรงงานโจทก์ร่วมที่ 1 จำนวน 600,000 บาท โจทก์ร่วมที่ 2 จำนวน 600,000 บาท รวมเป็นเงิน 3,848,600 บาท จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43 (4) (ที่ถูก มาตรา 157) การกระทำของจำเลยเป็นกรรมาเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา (ที่ถูก มาตรา 291) อันเป็นบทหนักที่สุด (ที่ถูก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90) จำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพมี

เหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ประกอบกับจำเลยได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้บางส่วน เห็นสมควรให้ออกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดี และทำมาหากินมาใช้หนี้โจทก์ร่วมทั้งสอง โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี และให้คุ้มครองประพฤติดำเลยมีกำหนด 2 ปี ให้จำเลยไปรายงานตัวกับพนักงานคุมประพฤติทุก 4 เดือน และให้ทำงานบริการสังคมตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรมีกำหนด 12 ชั่วโมง กับให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ร่วมทั้งสองเป็นเงิน 2,017,660 บาท โจทก์ร่วมทั้งสองและจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นแก่การจัดงานศพ 218,660 บาท และค่าขาดไร้อุปการะแก่โจทก์ร่วมทั้งสองคนละ 360,000 บาท โดยให้หักเงินที่บริษัทประกันภัยจ่ายให้โจทก์ร่วมทั้งสอง 300,000 บาท ออกก่อนด้วย พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินหลังจากหักชำระแล้วนับแต่วันละเมิดคือวันที่ 25 ตุลาคม 2558 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าขออื่นของโจทก์ร่วมทั้งสองนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแพ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ ให้จำเลยกระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่แก้ไขใหม่) นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ร่วมทั้งสองฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ร่วมทั้งสองได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า โจทก์ร่วมทั้งสองขอค่าขาดไร้อุปการะเพิ่มเติม และค่าขาดแรงงานในครัวเรือน ได้หรือไม่ สำหรับค่าขาดไร้อุปการะที่ศาลอุทธรณ์กำหนดให้จำเลยต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ร่วมทั้งสองเป็นเวลา 10 ปี และให้รับผิดชอบต่อโจทก์ร่วมทั้งสองคนละเดือนละ 3,000 บาท รวมเป็นค่าเสียหายที่จำเลยต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ร่วมทั้งสองคนละ 360,000 บาท นั้น เมื่อพิจารณาจากฐานะของโจทก์ร่วมทั้งสอง และขณะเกิดเหตุ โจทก์ร่วมที่ 1 อายุ 47 ปี โจทก์ร่วมที่ 2 อายุ 51 ปี มีอาชีพมีหลักฐานมั่นคง ประกอบกับขณะผู้ตายถึงแก่ความตายกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่เข้ามหาวิทยาลัย ยังมีได้ประกอบอาชีพ หากมีชีวิตอยู่ยังต้องศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยและหลังจบการศึกษาแล้ว ยังต้องหางานทำและหากมีครอบครัวยังมีการจะต้องดูแลตัวเองและครอบครัวอีก เห็นว่า ที่ศาลอุทธรณ์กำหนดให้จำเลยต้องรับผิดชอบโจทก์ร่วมทั้งสอง บัญญัติฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 939/2563 พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์นาย ว. กับพวกโจทก์ร่วมนางสาว อ. จำเลย ป.พ.พ. ม. 445, ม. 1566, ม. 1567 ค่าขาดแรงงานในครัวเรือน ตาม ป.พ.พ. มาตรา 445 เป็นกรณีผู้ทำละเมิดต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกในครัวเรือนหรืออุตสาหกรรมของบุคคลภายนอก โจทก์ร่วมทั้งสองเป็นบิดามารดาผู้ตายซึ่งเป็นผู้เยาว์อยู่ภายใต้ปกครองของโจทก์ร่วมทั้งสองตามมาตรา 1566 ซึ่งตามมาตรา 1567 กำหนดให้บิดามารดาผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิมอบหมายให้บุตรผู้เยาว์ทำการงานในครัวเรือนตามสมควรแก่ความสามารถและฐานะานุรูป เมื่อโจทก์ร่วมทั้งสองมอบหมายให้ผู้ตายช่วยดูแลกิจการหอพักและกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรในเวลาเลิกเรียนและวันหยุด แต่ผู้ตายถูกจำเลยทำละเมิดจนถึงแก่ความตาย ย่อมทำให้โจทก์ร่วมทั้งสองต้องขาดแรงงาน จำเลยจึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าขาดแรงงานในครัวเรือนให้แก่โจทก์ร่วมทั้งสอง โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43, 157 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นาย ว. โจทก์ร่วมที่ 1 และนาง ส. โจทก์ร่วมที่ 2 บิดามารดาของนายชริวิทย์ผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

เป็นค่าปลงศพ 22,100 บาท ค่าใช้จ่ายในการจัดงานศพ 196,560 บาท ค่ารักษาพยาบาลก่อนเสียชีวิต 30,000 บาท ค่าขาดไร้อุปการะโจทก์ร่วมที่ 1 จำนวน 1,320,000 บาท โจทก์ที่ 2 จำนวน 1,080,000 บาท ค่าขาดแรงงานโจทก์ร่วมที่ 1 จำนวน 600,000 บาท โจทก์ร่วมที่ 2 จำนวน 600,000 บาท รวมเป็นเงิน 3,848,600 บาท จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้องศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43 (4) (ที่ถูก มาตรา 157) การกระทำของจำเลยเป็นกรรมาเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา (ที่ถูก มาตรา 291) อันเป็นบทหนักที่สุด (ที่ถูก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90) จำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนประกอบกับจำเลยได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้บางส่วนเห็นสมควรให้ออกสัจจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดี และทำมาหากินมาใช้นี้โจทก์ร่วมทั้งสอง โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี และให้คุมความประพฤติจำเลยมีกำหนด 2 ปี ให้จำเลยไปรายงานตัวกับพนักงานคุมประพฤติทุก 4 เดือน และให้ทำงานบริการสังคมตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรมีกำหนด 12 ชั่วโมง กับให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ร่วมทั้งสองเป็นเงิน 2,017,660 บาท โจทก์ร่วมทั้งสองและจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นแก่การจัดงานศพ 218,660 บาท และค่าขาดไร้อุปการะแก่โจทก์ร่วมทั้งสองคนละ 360,000 บาท โดยให้หักเงินที่บริษัทประกันภัยจ่ายให้โจทก์ร่วมทั้งสอง 300,000 บาท ออกก่อนด้วย พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินหลังจากหักชำระแล้วนับแต่วันละเมิดคือวันที่ 25 ตุลาคม 2558 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าขออื่นของโจทก์ร่วมทั้งสองนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแพ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ ให้จำเลยกระทำการบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่แก้ไขใหม่) นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ร่วมทั้งสองฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ร่วมทั้งสองได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า โจทก์ร่วมทั้งสองขอค่าขาดไร้อุปการะเพิ่มเติม และค่าขาดแรงงานในครัวเรือน ได้หรือไม่ สำหรับค่าขาดไร้อุปการะที่ศาลอุทธรณ์กำหนดให้จำเลยต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ร่วมทั้งสองเป็นเวลา 10 ปี และให้รับผิดชอบต่อโจทก์ร่วมทั้งสองคนละเดือนละ 3,000 บาท รวมเป็นค่าเสียหายที่จำเลยต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ร่วมทั้งสองคนละ 360,000 บาท นั้น เมื่อพิจารณาจากฐานะของโจทก์ร่วมทั้งสอง และขณะเกิดเหตุ โจทก์ร่วมที่ 1 อายุ 47 ปี โจทก์ร่วมที่ 2 อายุ 51 ปี มีอาชีพมีหลักฐานมั่นคง ประกอบกับขณะผู้ตายถึงแก่ความตายกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่เข้ามหาวิทยาลัย ยังมีได้ประกอบอาชีพ หากมีชีวิตอยู่ยังต้องศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยและหลังจบการศึกษาแล้ว ยังต้องหางานทำและหากมีครอบครัวยังมีภาระต้องดูแลตัวเองและครอบครัวอีก เห็นว่า ที่ศาลอุทธรณ์กำหนดให้จำเลยต้องรับผิดชอบโจทก์(น้ำเพชร ปานะถึก-ธนาพนธ์ ขวรงค์-วันชัย ศศิโรจน์)ศาลจังหวัดพระโขนง - นายนครินทร์ พรสีภาคศาลอุทธรณ์ - นายรัตน กองแก้วแหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา แผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาอ.949/2562หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น หมายเลขเหตุหมายเลขเหตุ: 2346. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 930/2563 พิมพ์คำพิพากษาศาลฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 930/2563ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)โจทก์นายภราดร ไทยประเสริฐจำเลย

รังสรรค์ วิจิตรไกรสร · ประมวล รักศีลธรรม · แรกรณ ปรีพนธ์พจนพิสุทธิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/939/2563>